

[Henry Hansen.]

vil dog finde det rimeligt, at et så vigtigt lovforslag som dette underkastes udvalgsbehandling.

Naturligvis kan det nye, der her i lovforslaget er tale om, ikke praktiseres uden forøgede udgifter for justervæsenet, men i betragtning af den større sikkerhed og nøjagtighed, der skabes i handel og omsætning — og det må jo siges at være af stor samfundsmæssig betydning —, synes jeg ikke, en årlig merudgift på ca. 60 000 kr. og en eengangsudgift på ca. 30 000 kr. er afskrækkende.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at takke den højtærede handelsminister for fremsættelsen af lovforslaget og for de meget udførlige og interessante bemærkninger til lovforslaget, ikke mindst det historiske afsnit.

På mit partis vegne anbefaler jeg lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Moesgaard: Til det foreliggende lovforslag vil jeg knytte nogle bemærkninger.

Det er meget vigtigt for forbrugerne og de handlende i ethvert handelsled, at der vejes og måles nøjagtigt. Publikum må tit stole blindt på den handlende eller leverandøren, især hvor det drejer sig om store kvanta. Vi er forøvrigt alle forbrugere, og vi er alle købere, så vi har hver vort område at efterse. Vi må i mange tilfælde stole på leverandøren. Jeg må dog indrømme, at jeg også undertiden har mine tvivl. Købmændene har netop i den sidste tid været udsat for, at vægten ikke passer. Vi har taget kontrolvejninger fra et stort firma, som handlede med en rationeret konsumvare, og det har vist sig, at vægten ikke passede. Det var meget ubehageligt for købmændene, ikke mindst for deres mærkebeholdning. Jeg vil dog bemærke, at denne undervægt ikke hidrørte fra fejl vejning, men derimod fra lagringssvind. Med hensyn til nøjagtig vejning tror jeg Danmarks handelsstand står på et så højt niveau moralsk set, at publikum kan føle sig trygt. Det er dog vistnok for farligt for en handlende at opfordre sit personale til at give undervægt eller bruge en vægt, der ikke vejer nøjagtigt. Det kan personalet jo ikke undgå at vide. Jeg tror ikke, det finder sted. Enhver handlende er dog interesseret i at bevare sine kunders tillid. Politiet, som hidtil har kontrolleret vægtene i forretningerne og har gjort det godt, forlanger, at enhver vægt skal stå på disken, så kunderne kan følge selve vejningen

og til enhver tid se, hvad vægten viser. Det er let for publikum at følge dette, både ved de gamle balancevægte og de nye mekaniske vægte, men der er derimod nogle vægte, som meget sjældent passer, og det er husholdningsvægtene hjemme i køkkenene. Disse vægte er meget ofte årsag til mistillid mellem den handlende og husmoderen. De vejer så godt som aldrig rigtigt. Jeg har selv mine erfaringer i den henseende, og jeg fik heldigvis lejlighed til at konstatere overfor vedkommende, at det var hendes vægt, der ikke passede. Men det er værre med de mange tilfælde, som købmanden eller den handlende ikke får besked om. Det skaber mistillid til den handlende, når husmoderen tror, at hun ikke får det, hun skal have. Jeg vil foreslå, at disse vægte også kommer under en vis kontrol, i hvert fald inden de sendes ud i handelen.

Tillidsforholdet i vort folk har under krigen taget alvorlig skade, og jeg mener, det hører med til landets genopbygning at få den gensidige tillid opbygget både mellem de enkelte borgere og mellem de forskellige samfundslag. Men vi har i den sidste tid hørt noget om, at arbejderbevægelsen er begyndt at etablere privat priskontrol. Jeg vil i den anledning gerne udtale, at handelsstanden ikke frygter kontrollen, når den ikke misbruges til forfølgelse, men jeg tror, at arbejderbevægelsen skal tage sig i agt for at indføre den slags metoder. Det er ikke danske metoder at skabe mistillid mellem forskellige samfundslag. Der er et gammelt ord, der siger, at som man sår høster man, og jeg tror ikke, socialdemokratiet kan tale, at der høstes mere mistillid, end der allerede er vokset op gennem kommunisternes agitation. Jeg vil henstille til partiet at betænke, hvad det gør, og de eventuelle følger deraf. Forøvrigt har vi så tit hørt om brugsforeningernes regulerende indflydelse på priserne — hvorfor så ikke benytte denne, men den slår måske ikke til trods skattefriheden? Jeg vil henstille til den højtærede handelsminister at tage handelens interesse i vare her. Det kan ikke være i handelsministerens interesse, at der skabes mistillid mellem forbrugerne og de handlende. Den højtærede statsminister har jo så tit opfordret til samarbejde og sammenhold. Det er ikke samarbejde og sammenhold der her opfordres til. Det er det modsatte. Handelsstanden har under krigen gjort en samfundsnyttig gerning, og den har i mange tilfælde ikke fået erstatning derfor, i særdeleshed ikke købmændene, som har arbej-